Pamumuhay Kasama ang Isa't Isa

Liksyon 12, Unang Semestre, Marso 14–20, 2026

Hapon ng Sabbath, Marso 14

Talatang Sauluhin:

" Ang inyong pananalita nawa'y laging may biyaya, na magkalasang asin, upang inyong maalaman kung ano ang nararapat ninyong isagot sa bawa't isa." — Mga Taga-Colosas 4:6

"Maraming kapaki-pakinabang na paksa na maaari nating pag-isipan at pag-usapan. Ang pag-uusap ng isang Cristiano ay dapat nakatuon sa mga bagay na makalangit, sapagkat doon natin hinihintay ang ating Tagapagligtas. Ang pagninilay tungkol sa mga bagay sa langit ay nagdudulot ng kabutihan at laging may kasamang kapayapaan at kaaliwan mula sa Espiritu Santo.

Ang ating pagkatawag ay banal at ang ating tungkulin ay mataas. Ang Diyos ay naglilinis para sa Kanyang sarili ng isang natatanging bayan na masigasig sa paggawa ng mabuti. Siya ay gumagawa tulad ng isang tagapagdalisay ng pilak. Kapag naalis na ang lahat ng dumi, saka malinaw na makikita sa atin ang Kanyang larawan. Sa ganitong paraan matutupad sa atin ang panalangin ni Cristo para sa Kanyang mga alagad:

"Pakabanalin Mo sila sa Iyong katotohanan; ang Iyong salita ay katotohanan."

Kapag ang katotohanan ay tunay na nakapagpabanal sa ating puso at buhay, makapaglilingkod tayo sa Diyos sa paraang kalugud-lugod sa Kanya. Sa gayon ay maluluwalhati natin Siya sa lupa, sapagkat tayo ay nagiging kabahagi ng banal na kalikasan at nakakatakas sa kasamaan ng sanlibutan na dulot ng masasamang pagnanasa. (2T 317.2)

Alam natin na ipinagkatiwala sa atin ang isang napakalaking gawain, at maikli na lamang ang panahong ibinigay upang maisagawa ito. Kaya kailangan nating matutong gamitin nang mabuti ang oras na kadalasang nasasayang. May nagsabi na sa karaniwan, mahigit sa kalahati ng buhay at lakas ng tao ang nasasayang sa walang kabuluhang pag-uusap at sa pakikisangkot sa buhay ng iba.

Kaya isa sa pinakamahalagang bagay na dapat nating matutunan ay ang pagpigil sa ating dila at ang pag-iwas sa pakikialam sa mga bagay na hindi naman natin tungkulin. Sa ganitong paraan, mapapangalagaan natin ang ating oras, lakas, kapayapaan, at mabuting pagkatao.

Mahalaga ring tandaan na ang ating dila ay ibinigay sa atin upang ipahayag ang Katotohanan ng Diyos at ang Kanyang papuri. Ang ating lakas naman ay ibinigay upang ipangaral ang Kanyang Katotohanan at pagpalain ang Kanyang bayan. Kaya gamitin natin ang ating panahon sa pag-uusap tungkol sa mga prinsipyong nagmula sa langit at sa paggawa para sa mga ito.

Kung sakali namang makita o marinig ninyo na may isang taong gumagawa ng bagay na, ayon sa inyong pag-unawa, ay hindi angkop sa isang Cristiano, at sa palagay ninyo ay maaari ninyo siyang matulungan, huwag ninyo itong ikuwento sa iba. Huwag kayong maging tagapagkalat ng balita. Sa halip, kausapin ninyo nang maayos ang taong nagkamali at tulungan siyang maituwid ang kanyang ginagawa.

Linggo Marso 15

Mga Asawang Lalaki at Mga Asawang Babae

Basahin ang Colosas 3:18 , 19. Anong balanse ang nakikita mo? Anong karagdagang payo ang ibinigay ni Pablo sa Mga Taga-Efeso 5:22–25 , 33 ?

“ Madalas itanong ang ganitong katanungan: **“Wala bang sariling kalooban ang isang asawa na babae?”** Maliwanag na sinasabi ng Biblia na ang lalaki ang ulo ng pamilya. “Mga asawa na babae, pasakop kayo sa inyong sariling asawa.” Kung dito lamang magtatapos ang utos na ito, maaaring isipin ng ilan na hindi kanais-nais ang kalagayan ng isang asawa; at sa maraming pagkakataon, ito ay tila napakahirap at mabigat na tungkulin. Dahil dito, maaaring sabihin pa ng iba na mas mabuti kung kakaunti na lamang ang mag-aasawa.

Maraming asawa na lalaki ang tumitigil lamang sa mga salitang, “Mga asawa na babae, pasakop kayo,” ngunit basahin din natin ang kasunod na bahagi ng parehong utos: **“gaya ng nararapat sa Panginoon.”** (AH 115.3)

Hinihiling ng Diyos na ang isang asawa na babae ay laging magtaglay ng takot sa Diyos at hangaring magbigay-luwalhati sa Kanya. Ang ganap na pagpapasakop ay dapat ibigay lamang sa Panginoong Jesucristo, sapagkat Siya ang tumubos sa kanya bilang Kanyang anak sa pamamagitan ng napakamahal na halaga—ang Kanyang sariling buhay.

Binigyan ng Diyos ang babae ng budhi, at hindi niya ito maaaring labagin nang walang kaparusahan. Ang kanyang sariling pagkatao ay hindi dapat mawala o matunaw sa pagkatao ng kanyang asawa, sapagkat siya ay pag-aari ni Cristo. Isang pagkakamali na isipin na dapat siyang sumunod nang bulag sa lahat ng sinasabi ng kanyang asawa, lalo na kung alam niyang ang pagsunod na iyon ay makapagdudulot ng kapinsalaan sa kanyang katawan at espiritu—na parehong tinubos ni Cristo mula sa pagkaalipin kay Satanas.

May Isang mas mataas kaysa sa asawa na lalaki para sa isang babae—ang kanyang **Manunubos**. Kaya ang pagpapasakop ng asawa sa kanyang asawa ay dapat gawin ayon sa itinakda ng Diyos: **“gaya ng nararapat sa Panginoon.”** (AH 116.1)

Kapag hinihingi ng isang lalaki ang ganap na pagpapasakop ng kanyang asawa, at sinasabing ang babae ay walang boses o sariling kalooban sa pamilya kundi dapat sumunod nang lubusan, inilalagay niya ang kanyang asawa sa isang kalagayang taliwas sa itinuturo ng Kasulatan.

Ang ganitong pagpapaliwanag sa Biblia ay pagbaluktot sa layunin ng institusyon ng pag-aasawa. Madalas itong ginagawa upang ang lalaki ay makapaghari nang may sariling kapritso—isang kapangyarihang hindi naman ibinigay sa kanya.

Ngunit sinasabi rin ng Kasulatan: **“Mga asawa na lalaki, ibigin ninyo ang inyong mga asawa at huwag kayong maging mapait sa kanila.”** Bakit nga ba magiging mapait ang isang lalaki sa kanyang asawa? Kung nakita niyang ang kanyang asawa ay nagkamali o may mga kahinaan, ang pagiging mapait sa kanya ay hindi makapag-aayos ng problema. (AH 116.2)

Lunes Marso 16

Mga Magulang at Mga Anak

Basahin ang mga sumusunod na sipi. Anong mga prinsipyo ang ibinigay para sa pagpapalaki ng mga anak?

Kawikaan 22:6, 15 – Ipinagkatiwala sa mga magulang ang dakilang gawain ng pagtuturo at pagsasanay sa kanilang mga anak para sa kanilang hinaharap na walang hanggang buhay. Maraming ama at ina ang nag-aakala na kung napapakain at nabibihisan nila ang kanilang mga anak, at napag-aaral ayon sa pamantayan ng sanlibutan, ay nagampanan na nila ang kanilang tungkulin.

Masyado silang abala sa negosyo o sa mga libangan kaya hindi nila nagagawang gawing pangunahing layunin ng kanilang buhay ang wastong pagpapalaki sa kanilang mga anak. Hindi nila sinisikap na hubugin ang kanilang mga anak upang gamitin ang kanilang mga talento para sa karangalan ng kanilang Manunubos.

Hindi sinabi ni Solomon na, “Sabihin mo sa bata ang daan na dapat niyang lakaran, at kapag siya’y tumanda ay hindi niya ito lilisanin.” Sa halip ay sinabi niya, “Turuan mo ang bata sa daan na dapat niyang lakaran, at kapag siya’y tumanda ay hindi niya ito lilisanin.” (CG 38.2)

Sa lakas na nagmumula sa Diyos, ang mga magulang ay dapat tumindig at pamahalaan ang kanilang mga sambahayan. Dapat nilang matutunang pigilan ang mali nang may matatag na kamay, ngunit hindi may pagkainip o galit.

Hindi nila dapat pabayaan ang kanilang mga anak na manghula kung ano ang tama. Sa halip, dapat nilang ipakita nang malinaw kung alin ang tamang landas at turuan silang lumakad dito. (CG 87.3)

Mateo 19:14 – Ito ay isang nakapagpapalakas ng loob na aral para sa mga ina sa lahat ng panahon. Kapag nagawa na nila ang lahat ng kanilang makakaya para sa ikabubuti ng kanilang mga anak, maaari nilang dalhin ang mga ito kay Jesus.

Kahit ang mga sanggol na karga ng kanilang ina ay mahalaga sa Kanyang paningin. At kapag ang puso ng isang ina ay naghahangad ng tulong na alam niyang hindi niya kayang ibigay, ng biyayang hindi niya maipagkakaloob, at inilalapit niya ang kanyang sarili at ang kanyang mga anak sa mahabaging mga bisig ni Cristo, tatanggapin at pagpapalain Niya sila. Bibigyan Niya ng kapayapaan, pag-asa, at kaligayahan ang ina at ang kanyang mga anak. Ito ay isang mahalagang pribilehiyo na ibinigay ni Jesus sa lahat ng mga ina.

Deuteronomio 6:6, 7 – Sa kabila ng malinaw na tagubiling ito, may ilang bayan ng Diyos na pinapayagan ang kanilang mga anak na pumasok sa mga pampublikong paaralan kung saan nakikisalamuha sila sa mga taong may masamang asal at moralidad. Sa mga paaralang ito, ang kanilang mga anak ay hindi makapag-aaral ng Biblia at hindi rin natututuhan ang mga prinsipyo nito.

Kaya kayong mga magulang na Cristiano ay dapat gumawa ng paraan upang ang inyong mga anak ay maturuan ayon sa mga prinsipyo ng Biblia. (CG 305.1)

Kawikaan 1:8, 9 – Ang matatalinong magulang ay tumitingin sa hinaharap. Maingat nilang inihahanda ang kinabukasan ng kanilang mga anak. Ginagawa nila ito sa pamamagitan ng pagtatanim sa puso ng kanilang mga anak ng mga prinsipyong nagmula sa langit. Sa mga prinsipyong ito maitatayo ng mga anak ang kanilang buhay at kinabukasan.

Sapagkat anuman ang pundasyong inilatag ng mga magulang para sa kanilang mga anak, iyon lamang ang pundasyong mapagtatayuan nila. Kung mahina o mali ang pundasyon, ito ay patuloy na hahadlang sa kanila upang maabot ang mas mataas na antas—maging sa larangan ng relihiyon o sa anumang hanapbuhay.

Mga Ugnayan sa Trabaho

Ang mga hindi tapat sa gawain ng Diyos ay kulang sa matibay na prinsipyo. Ang kanilang mga motibo ay hindi sapat upang akayin sila na piliin ang tama sa lahat ng pagkakataon. Dapat laging madama ng mga lingkod ng Diyos na sila ay nasa ilalim ng pagmamasid ng kanilang Panginoon.

Ang Diyos na nakakita sa walang-galang na piging ni Belshazzar ay naroroon din sa lahat ng ating mga institusyon—sa opisina ng mangangalakal, sa pribadong pagawaan, at sa bawat lugar ng paggawa. Ang kamay na hindi nakikita ay patuloy na nagtatala ng ating mga pagkukulang, tulad ng pagtatala nito ng kakila-kilabot na hatol laban sa mapanglapastangang hari. Ang hatol laban kay Belshazzar ay isinulat sa mga salitang tila apoy: **"Ikaw ay tinimbang sa timbangan, at nasumpungang kulang."** At kung mabigo tayong tuparin ang mga tungkuling ibinigay sa atin ng Diyos, ganoon din ang magiging hatol sa atin. (RH, Sept. 22, 1891, par. 9)

Marami ang nagpapanggap na mga Cristiano ngunit hindi naman tunay na kaisa ni Cristo. Ang kanilang pang-araw-araw na buhay at pag-uugali ay nagpapatunay na si Cristo ay hindi nananahan sa kanilang puso bilang pag-asa ng kaluwalhatian. Hindi sila maaasahan at hindi mapagkakatiwalaan. Hangad nilang gawin ang pinakamaliit na gawain, ngunit inaasahan nilang makatanggap ng pinakamataas na sahod. Ang pangalang "**lingkod**" ay naaangkop sa bawat tao, sapagkat tayong lahat ay mga lingkod. Kaya mahalagang suriin natin kung anong uri ng pagkatao ang nabubuo sa atin—ito ba ay pagkatao ng **katapatan** o ng di-**katapatan**? (RH, Sept. 22, 1891, par. 10)

Karaniwan ba sa mga lingkod ang gumawa ng kanilang makakaya? Hindi ba't sa halip ay karaniwan ang paggawa nang mabilis at madali lamang, upang matapos agad ang gawain at makuha ang sahod sa pinakamababang lebel ng pagod? Ang layunin ay hindi ang gawin ang trabaho nang maayos at lubos, kundi ang makatanggap ng kabayaran. Ang mga nagpapahayag na sila ay mga lingkod ni Cristo ay hindi dapat kalimutan ang utos ng apostol Pablo: "Mga alipin, magsitalima kayo sa lahat ng mga bagay sa mga yaong ayon sa laman ay inyong mga panginoon: hindi ang paglilingkod sa paningin, na gaya ng pagbibigay lugod sa mga tao, kundi sa katapatan ng puso, na mangatakot sa Panginoon: Anomang inyong ginagawa, ay inyong gawin ng buong puso, na gaya ng sa Panginoon, at hindi sa mga tao; Yamang inyong nalalaman na sa Panginoon ay tatanggapin ninyo ang ganting mana; sapagka't naglilingkod kayo sa Panginoong Jesucristo." (RH, Sept. 22, 1891, par. 11) Col 3:22-24

Ang mga gumagawa lamang kapag sila ay nakikita ng iba ay matutuklasang ang kanilang gawa ay hindi makatatagal sa masusing pagsusuri ng tao o ng mga anghel. Ang mahalagang kailangan upang maging matagumpay ang gawain ay ang **pagkakilala kay Cristo**. Ang pagkakilalang ito ay nagbibigay ng matibay na prinsipyo ng katuwiran at nagkakaloob ng marangal at di-makasariling espiritu, tulad ng sa ating Tagapagligtas na ating pinaglilingkuran. Ang **katapatan, maingat na pangangalaga, at kasipagan** ay dapat makita sa lahat ng ating gawain—saan man tayo naroroon: sa kusina, sa pagawaan, sa tanggapan ng paglilimbag, sa sanitarium, sa kolehiyo, o saan man tayo itinalaga sa ubasan ng Panginoon.

“Ang mapagtapat sa kakaunti ay mapagtapat din naman sa marami: at ang di matuwid sa kakaunti ay di rin naman matuwid sa marami.” (RH, Sept. 22, 1891, par. 12)

Miyerkules Marso 18

Panalangin para sa Isa't Isa

Basahin ang Colosas 4:2–4 . Anu-anong mga prinsipyong makikita mo sa mga talatang ito tungkol sa panalangin? Ano-anong mga kahilingan sa panalangin ang ginawa ni Pablo?

“May pangangailangan ng kasipagan sa panalangin; huwag ninyong hayaang may anumang bagay na humadlang dito. Gawin ninyo ang lahat upang manatiling bukas ang pakikipag-ugnayan sa pagitan ni Jesus at ng inyong sariling kaluluwa. Hanapin ninyo ang bawat pagkakataon na makapunta sa lugar kung saan karaniwang ginagawa ang panalangin. Ang mga tunay na naghahangad ng pakikipag-ugnayan sa Diyos ay makikitang dumadalo sa pulong ng panalangin, tapat sa kanilang tungkulin, at masigasig na matanggap ang lahat ng pagpapalang maaari nilang makamtan. Sinasamantala nila ang bawat pagkakataon upang mailagay ang kanilang sarili sa lugar kung saan matatanggap nila ang mga sinag ng liwanag mula sa langit. (Pr 284.1)

Dapat tayong manalangin sa loob ng ating pamilya, at higit sa lahat ay hindi natin dapat pabayaan ang lihim na panalangin, sapagkat ito ang buhay ng kaluluwa. Imposibleng lumago at umunlad ang kaluluwa kung napapabayaan ang panalangin. Hindi sapat ang panalanging pampamilya o panalanging pampubliko lamang. Sa pag-iisa, buksan ng kaluluwa ang sarili nito sa nagsisiyasat na mata ng Diyos. Ang lihim na panalangin ay maririnig lamang ng Diyos na nakikinig sa panalangin. Walang mausisang tainga ang dapat makarinig ng mga pasaning inilalapit sa ganitong mga panalangin. Sa lihim na panalangin, ang kaluluwa ay malaya sa mga impluwensiya sa paligid at malaya sa mga kaguluhan. Sa katahimikan ngunit may taimtim na damdamin, ito ay aabot sa Diyos. Ang impluwensiyang nagmumula sa Kanya—na nakakakita sa lihim at may taingang nakabukas upang pakinggan ang panalanging nagmumula sa puso—ay magiging matamis at mananatili. Sa pamamagitan ng payak at mahinahong pananampalataya, ang kaluluwa ay nakikipag-ugnayan sa Diyos at tumatanggap ng mga sinag ng banal na liwanag upang palakasin at patatagin ito sa pakikipaglaban kay Satanas. Ang Diyos ang ating moog ng lakas. (Pr 284.2)

Muling basahin ang Colosas 4:3. Anong “pinto para sa salita” ang maaaring buksan ng Diyos para sa iyo upang ibahagi ang iyong pananampalataya?

Hindi sapat na basahin lamang natin ang Salita ng buhay; kailangan natin itong **pag-aralang may panalangin**, upang maipahayag natin ang katotohanan sa tamang paraan sa mga hindi nananampalataya. Ang liwanag na ating natatanggap mula sa Salita ng Diyos ay dapat nating ibahagi sa iba, upang sila rin ay magkaroon ng interes na pag-aralan ang Kasulatan.

Sinabi ni Cristo: **“ Saliksikin ninyo ang mga kasulatan, sapagka't iniisip ninyo na sa mga yaon ay mayroon kayong buhay na walang hanggan; at ang mga ito'y siyang nangagpapatotoo tungkol sa akin.”** (Juan 5:39) (18LtMs, Ms 85, 1903, par. 24)

Manalangin tayo para sa tagumpay ng mga pagsisikap ng mga misyonero ng Panginoon. Hilingin natin sa Panginoon na buksan para sa atin ang pinto ng pagsasalita, upang maipahayag natin ang mga hiwaga ni Cristo. Sa halip na magsalita ng mga salitang pumupuna na nakapagpapahina ng loob ng mga kaluluwang mahihina na, magsalita tayo tungkol sa pag-ibig at kabutihan ng Diyos. “Magsilakad kayo na may karunungan sa nangasa labas, na inyong samantalahin ang panahon.” Ihandog ninyo sa Diyos ang kaloob na pagsasalita. Hayaang kumapit ang inyong pananampalataya sa Kanyang mga pangako, at mag-umapaw ito sa pagpupuri at pagpapasalamat sa Kanya. (PUR, Dec. 15, 1904, par. 13)

Huwebes Marso 19

Paglalakad sa Karunungan

Basahin ang Colosas 4:5 , 6. Sa anong mga sitwasyon ipinapahiwatig ni Pablo na tangi nating kailangang “lumakad nang may karunungan”? Bakit kaya ganoon?

Si Cristo, ang Dakilang Guro, ay pinaratangan na kumakain kasama ng mga manininginil ng buwis at mga makasalanan. Totoo na Siya ay kumain kasama nila, ngunit ginawa Niya ito upang maipakita sa kanila ang liwanag ng katotohanan. Ang Kanyang halimbawa ay laging mataas, marangal, at dalisay, na lubhang naiiba sa halimbawa ng mga Pariseo, mga saserdote, at mga pinuno noong Kanyang panahon. Hindi nila pinansin ang gawaing ipinagkatiwala sa kanila. (16MR 6.3)

Nakipagtagpo si Cristo sa mga tao kung nasaan sila—sa hapag-kainan, sa mga lansangan, sa tabi ng lawa, sa mga sinagoga at sa templo, at sa mga mataong daanan ng paglalakbay. Sa mga lugar na ito matatagpuan ang maraming tao na handang umamin na sila ay mga makasalanan. Sa kanilang mga puso ay naihasik ni Cristo ang mga binhi ng katotohanan. At matapos ang Kanyang pagkabuhay na muli at pag-akyat sa langit, ang mga binhing ito, na naihasik sa halos lahat ng lugar, ay sumibol sa pamamagitan ng pagtuturo ng mga apostol. Sa loob lamang ng isang araw, limang libong mananampalataya ang nahikayat at napaanib. (16MR 7.1)

Bago Siya umakyat sa langit, sinabi ni Jesus sa Kanyang mga alagad:

“At lumapit si Jesus sa kanila at sila'y kaniyang kinausap, na sinasabi, Ang lahat ng kapamahalaan sa langit at sa ibabaw ng lupa ay naibigay na sa akin.

Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin ninyong mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo: Na ituro ninyo sa kanila na kanilang ganapin ang lahat ng mga bagay na iniutos ko sa inyo: at narito, ako'y sumasa inyong palagi, hanggang sa katapusan ng sanglibutan.” (Mateo 28:18–20) (16MR 7.2)

Ang utos na ito ay para sa atin din. Hindi lahat ay may parehong gawain, ngunit sa bawat isa ay may ipinagkatiwalang tungkulin. Hindi ibinigay sa isang tao lamang ang buong gawain. Walang sinuman ang dapat magtaas ng kanyang sarili o ng ibang tao; sapagkat anuman ang katungkulan ng isang tao, hindi siya malaya sa mga kahinaan. Kaya dapat siyang magbantay laban sa pagmamataas, inggit, paninibugho, pagkamakasarili, at kasakiman. (16MR 7.3)

“Anomang inyong ginagawa, ay inyong gawin ng buong puso, na gaya ng sa Panginoon, at hindi sa mga tao; Yamang inyong nalalaman na sa Panginoon ay tatanggapin ninyo ang ganting mana; sapagka't naglilingkod kayo sa Panginoong Jesucristo. Sapagka't ang gumagawa ng masama ay tatanggap ng ayon sa masama na kaniyang ginawa; at walang itinatanging mga tao.” (Colosas 3:23–25) (16MR 7.4)

Biyernes Marso 20

Karagdagang Kaisipan

Kailangan nating magkaroon ng Espiritu ng Diyos, sapagkat kung wala ito ay hindi magkakaroon ng tunay na pagkakaisa sa tahanan. Kung ang isang asawa na babae ay may espiritu ni Cristo, magiging maingat siya sa kanyang mga salita. Pipigilin niya ang kanyang damdamin at magiging mapagpasakop, ngunit hindi niya mararamdaman na siya ay alipin, kundi isang katuwang at kasama ng kanyang asawa. Kung ang asawa namang lalaki ay tunay na lingkod ng Diyos, hindi niya paghaharian o aapihin ang kanyang asawa. Hindi siya magiging mapang-utos o mapaghanap. Ang pagmamahalan sa loob ng tahanan ay dapat ingatan at alagaan nang mabuti, sapagkat kung ang Espiritu ng Panginoon ay nananahan sa tahanan, ito ay nagiging parang larawan ng langit. Kapag nagkamali ang isa, ang isa naman ay dapat magpakita ng pagtitiis at pag-unawa na tulad ng kay Cristo, at hindi dapat lumayo o magpakita ng malamig na pakikitungo. (AH 118.1)

Hindi dapat subukan ng asawa na lalaki o babae na kontrolin o paghari-harian ang isa't isa. Huwag ninyong pilitin ang inyong kabiyak na sumunod lamang sa inyong kagustuhan, sapagkat kung gagawin ninyo ito ay masisira ang pagmamahalan ninyo. Sa halip, maging mabait, matiisin, mapagpasensya, maunawain, at magalang sa isa't isa. Sa tulong ng biyaya ng Diyos, magtatagumpay kayong mapasaya ang isa't isa, gaya ng ipinangako ninyo sa inyong panata sa pag-aasawa. (AH 118.2)

Sa buhay mag-asawa, may mga lalaki at babae na kumikilos na parang mga batang walang disiplina at matigas ang ulo. Nais ng lalaki na masunod ang kanyang kagustuhan, at nais din ng babae na masunod ang kanyang sariling kagustuhan. Kapag walang gustong magparaya, ang magiging bunga nito ay kalungkutan at alitan. Dapat maging handa ang parehong asawa na magparaya sa sariling kagustuhan o opinyon. Hindi magkakaroon ng tunay na kaligayahan kung pareho silang magpipilit na gawin lamang ang kanilang gusto. (AH 118.3)

Kung ang mga lalaki at babae ay hindi natututo kay Cristo ng kaamuan at kababaang-loob, ipapakita nila ang pabigla-bigla at di-makatwirang pag-uugali na madalas makita sa mga bata. Ang matigas at hindi disiplinadong kalooban ay laging maghahangad na mamuno.

Ang ganitong mga tao ay dapat pag-isipan ang sinabi ni Pablo:

“Nang ako'y bata pa, ay nagsasalita akong gaya ng bata, nagdaramdam akong gaya ng bata, nagiisip akong gaya ng bata: ngayong maganap ang aking pagkatao, ay iniwan ko na ang mga bagay ng pagkabata.” (AH 118.4) 1 Cor 13:11

Para sa karagdagang pag-aaral, maaaring tumawag o makipag-ugnayan lamang po sa:

WhatsApp: (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org